

L'humor a través d'un conte

La rebel·lió de les ànimes

Déu va crear l'Univers; al setè dia va descansar i contemplà la seva obra. La trobà harmoniosa, perfecta, però hi mancava quelcom; l'home, i va crear l'home. El creà a la seva semblança i el féu dipositari de tots els béns terrenals. Déu va crear la vida; l'home la història.

Adam, amo i senyor de totes les terres i mars, s'avorria sense amb qui discutir i els dies se li feien interminables. Déu el contemplava i s'adonà que l'avorriment és mal conseller i pensà amb la dona. Tenia d'ésser igual a Adam, però es repensà, ja que dos iguals fóra un absurd, i no volent que Adam esbrinés la fórmula, mentre dormia, va treure-li una costella i d'ella féu la seva companya.

Déu va creure que Adam fóra feliç, però Adam no acceptava la superioritat d'una costella, ja que això creava el principi de la desigualtat i Adam per evitar perdre una altra costella es passava les nits de vetlla amb el consegüent resultat que Adam i Eva aconseguissin ésser la primera família nombrosa.

Al matrimoni aviat se'ls acabà la tranquil·litat, ja que Eva sempre de malhumor renyava per qualsevol cosa a Adam, vàlvula d'escapament del nerviosisme d'Eva, que sense rival femenina es creixia i Adam sense refugi no trobava qui l'aconsolés.

Augmentava la prole i el pobre Adam es multiplicava per abastir la família; fou el primer en inaugurar el «pluriempleu».

Entre fills, gats, gossos i d'altres animals domèstics la llar era xaixa i el desordre estava a primer pla. Déu, avesat a la pau, tranquil·litat i silenci, no els pogué resistir i els va deixar de la mà de Déu.

En les vetlles, després de sopar, es reunia la família fent plans anyals i es repartien les tasques. Caïn essent el més fort, s'emportava les feines més feixugues i Abel, sempre delicat i espiritual amb inclinacions musicals, s'encarregava a toc de flauta, de pasturar els xais. La seva simpatia i intel·ligència s'enduia el favor dels pares i en envellir Adam, cregué oportú repartir la hisenda. Abel s'enduia la millor part i la resta de germans no s'hi conformaren, però Adam amb plena autoritat imposà obediència, però instaurà la conspiració i, en una discussió per interessos, Caïn va matar a Abel. Déu, testimoni de l'homicidi, no pogué evitar-ho, doncs havia decidit fer l'home lliure.

Adam, maleï a Caïn i l'expulsà del clan i darrera el fratrícia seguiren altres germans i cadascú agafà un camí diferent i s'escamparen arreu per on volgueren doncs no existia el registre de propietat.

Disseminats els descendents d'Adam, s'avorrien, i no havent-se inventat la diversió, l'únic esplai era pregar, i mentrestant, seguir el precepte diví «creixeu i multipliqueu-vos» i el seguiren tant bé que les famílies sorgiren arreu.

El que no fa un, poden fer-ho dos i descobriren la diversió i amb imaginació, hi afegiren quelcom més distret, cosa que enutjà Déu, que tingué de penedir-se d'haver creat l'home, que tants maldecaps li donava.

Essent incorregibles, decidí destruir-los, però la seva infinita bondat compregué que potser n'existirien de justos, i cercant-los, sols en trobà un.

A Noé, li va dir Déu: penso destruir la maldat, i veient en tu l'essència de la bondat et salvaré, perquè a través de la teva sang, perduri per llarg temps la pau i la bondat. Noé amb rapidesa i contra-rellotge solar, construí una gran barca per a que s'amagatzemessin tots els animals que trobà, que no foren pocs, així com d'altres indesitjables que se li «colaren».

Aplacades les ires divines, retorna a la terra la justícia, però l'esperit de Noè que havia de transmetre la pau entre els homes es desvià de principis, i el principi de Déu, fou reemplaçat pel principi pràctic. L'home preferí el sabor terrenal a l'hipotètic bé espiritual i acallava la seva consciència pensant que sempre hi ha temps per a penedir-se. Déu veient els pobres resultats, intentà una nova penetració i envià al seu representant, amb poders d'excepció per a ensenyar a l'home el veritable camí. Escèptic l'home, deixa fer, fins que compregué que els seus negocis amenaçaven fallar i imputant-li sedició el condemnaren, i el poble, etern espectador l'abandonà, perquè ningú vol fer causa comú amb el vençut.

Crist fou sacrificat, més no vençut, ja que el vent del desert escampà la llavor per arreu, però darrera el vent aparegueren els mercaders i la paraula redempció fou reemplaçada per submissió en apoderar-se els poderosos del Cristianisme.

Crist, parlà del regne del Cel, i els oprimits vivien pensant en el Paradís final del sofriment terrenal, on els justos trobarien la benaurança.

Assabentats els opressors, pensaren que ells també podien gaudir del Paradís si es congraciaven amb Déu, i a l'hora de la mort comprarien el salvaconducte que els hi concedís el regne del Cel. El Cel es poblà i poblà de bones ànimes, doncs el porter no podia oposar-se a qui anava documentat en tota regla. Mes passaren segles i la immensitat del Paradís anava superpoblant-se i s'arribà a la incomoditat, a la futil discussió per nerviosisme, a la neurosis degut al brogit de les multituds d'ànimes, i les ànimes es rebel·laren, perquè elles sempre bones, estaven en condicions inferiors als dolents, que gaudien d'espai il·limitat, amb estructures modernitzades i amb completa llibertat per incorregibles. Tot perquè fins aleshores els dolents es feien passar per bons i seguint el corrent, tots volien ésser bons i eren pocs els dolents. Les notícies celestials, saltaven per les antenes i en les llars la gent es mentalitzava dient: Si al Paradís s'està més malament que a l'Infern, no val ésser bo, i fou tan convincent l'argument, que els que eren dolents i ho dissimulaven, ara no els hi calia i els bons que sempre eren bons, ara gaudien del certificat de dolents, i quan tots siquiem dolents, seguidament per reacció, voldrem ésser bons, i així va el món.

E. CONDIS

Estació de Servei
Santa Eulàlia, S. A.

N.º 7423

Carretera de Barcelona, s/n.
Telèfon 844 82 31 STA. EULÀLIA DE RONÇANA

Transports

Bonet

Barcelona:

Pallars, 129 - Telèfon 300 18 34

Ali-Bey, 51 - Telèfon 225 69 36

Santa Eulàlia de Ronçana:

Telèfon 844 89 98